

Arrest

nr. 270 114 van 21 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u afkomstig te zijn van Torovice te Lezhë en de Albanese nationaliteit te bezitten. Tien jaar geleden ontmoette u X. (...) (o.v. X). Jullie begonnen een relatie. Omwille van het feit dat zij moslima was en u katholiek, wisten jullie op voorhand dat jullie het niet makkelijk zouden hebben. Haar broer X ging niet akkoord met jullie relatie omdat u een andere godsdienst had. In de periode van 2013 of 2014 tot 2018 kenden jullie een zekere rust gezien X in deze periode in Engeland verbleef. In mei 2018 huwden u en X en kwam ze bij u inwonen in huis in de wijk Skenderbeg te Lezhë. Sinds jullie huwelijk stapte X over naar het katholicisme. Toen X ongeveer een week bij u woonde, vond u een document waaruit bleek dat de Albanese autoriteiten een beschermingsbevel uitgereikt hadden om uw echtgenote te beschermen tegen haar broer X. Ze had dit beschermingsbevel verkregen naar aanleiding van een gebeurtenis in

2010 of 2011, waarbij X haar neus gebroken had en de burens de politie hadden opgetrommeld. Tijdens de eerste twee maanden na uw huwelijk, stuurde u meermaals personen naar X in de hoop verzoening te bekomen. Het antwoord van X luidde telkens dat hij jullie zou vermoorden. Twee maanden na jullie huwelijk besloten jullie, om problemen met uw schoonbroer te vermijden, om te verhuizen naar Shengjin. Via de oom van uw echtgenote en uw peter, Noc D.(...), vernamen jullie dat de mening van X niet veranderd was en dat hij jullie nog steeds wilde vermoorden. Na twee maanden in Shengjin verhuisden jullie naar de wijk Xhabië in Shkodër. Behalve Noc D.(...) was niemand op de hoogte waar jullie verbleven. Eind 2019, in de periode van de feestdagen, vernam u via Noc D.(...) dat hij gehoord had dat jullie voorzichtig moesten zijn en dat Luan wist in welke wijk jullie woonden. U meent dat Luan iemand betaald had om jullie te achtervolgen. Zonder in Albanië de hulp of de bescherming van de autoriteiten ingeroepen te hebben verlieten u en uw echtgenote twee weken later, op 9 januari 2020, Albanië en reisden jullie naar België, waar jullie op 24 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming indienden. Onderweg verloren jullie het beschermingsbevel. Bij een eventuele terugkeer naar Albanië meende u dat Luan u zou vermoorden.

Op 20 oktober 2020 verklaarde het CGVS het verzoek van u en uw echtgenote kennelijk ongegrond. Jullie gingen niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder België verlaten te hebben diende u op 8 maart 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek verklaarde u nog steeds te vrezen dat uw schoonbroer Luan u en uw echtgenote zou vermoorden. U vernam via Noc D.(...) dat hij nog steeds vroeg waar jullie verbleven. Jullie slaagden er voorts in een duplicaat van het beschermingsbevel te bemachtigen. Uw echtgenote was ziek. In mei 2020 werd ze opgenomen in het ziekenhuis. Men dacht dat ze een probleem met haar nieren had, maar achteraf bleek dat ze zwanger was en het kindje verloor. Sindsdien is uw echtgenote getraumatiseerd.

In het kader van jullie tweede verzoek om internationale bescherming legden u en uw echtgenote een besluit van de Rechtbank van Eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Lezhë d.d. 31 januari 2012 neer waarin besloten werd tot bevestiging van het onmiddellijke beschermingsbevel voor uw echtgenote tegen Luan (origineel) en de Nederlandse vertaling ervan. In dit beschermingsbevel werd gestipuleerd dat Luan geen gewelddaden tegen uw echtgenote mocht plegen, geen bedreigingen naar haar toe mocht uiten, haar niet mocht lastig vallen, stalken of contact mocht opnemen met haar en niet de omgeving mocht betreden waar ze verbleef.

Op 29 april 2021 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het volgend verzoek van u en uw echtgenote. Jullie gingen niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder België verlaten te hebben diende u op 21 juni 2021 een derde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek verklaart u dat u nog steeds gezocht wordt door uw schoonbroer en dat uw problemen nog steeds actueel zijn. U haalt bovendien aan dat u op straat staat en dat hij u ook zou kunnen vinden op die manier. Uw echtgenote is in een slechte toestand. Ze is ziek en slaapt op straat.

In het kader van jullie derde verzoek om internationale bescherming leggen u en uw echtgenote een notariële verklaring voor van uw peter Noc waarmee u wenst aan te tonen dat uw schoonbroer nog steeds naar jullie op zoek is. In dit document legt uw peter Noc verklaringen af over de bedreigingen van uw schoonbroer Luan. Hij bevestigt dat hij op de hoogte is van jullie conflict en stelt dat Luan op 15 maart 2021 de bedreigingen naar jullie toe herhaald heeft. Hij stelt dat jullie in gevaar zijn door de bedreigingen en dat jullie gedwongen zijn om onder te duiken en zo ver mogelijk weg te blijven. Daarnaast leggen u en uw echtgenote jullie identiteitskaarten opnieuw neer.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u dat u vermoord zou worden door Luan of dat u hem zou vermoorden.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de

kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient in herinnering gebracht te worden dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 20 oktober 2020 een weigeringsbeslissing nam in het kader van het eerste verzoek van u en uw echtgenote omdat jullie de door jullie beweerde problemen met en vrees voor Luan niet aannemelijk gemaakt hadden en omdat jullie hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt hadden dat jullie geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op bescherming door de Albanese autoriteiten. Jullie gingen niet in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Bijgevolg restten er jullie geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot jullie eerste verzoek en kon deze beslissing gehandhaafd worden, behoudens voor zover er, wat jullie betreft, kon worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat jullie voor internationale bescherming in aanmerking komen. In het kader van jullie tweede verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld dat er geen dergelijk element aanwezig was. Jullie beriepen zich immers slechts op verklaringen die in het verlengde lagen van de niet geloofwaardig bevonden problemen met Luan, hetgeen geen afbreuk deed aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Aangaande het beschermingsbevel dat jullie in het kader van jullie tweede verzoek neerlegden, werd vastgesteld dat dit alle overtuigingskracht miste gezien het kaderde in een ongeloofwaardig relaas en gezien er aan het document zelf geen enkele waarde gehecht kon worden, gelet op de veelvuldige schrijffouten en de vaststelling dat het niet aannemelijk was dat een officiële juridische instantie dit document uitgereikt zou hebben. Ten overvloede werd bovendien onderstreept dat jullie geen elementen aanhaalden waaruit bleek dat jullie voor de aangehaalde problemen met Luan, die jullie vooralsnog niet aannemelijk maakten, of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Jullie gingen niet in beroep tegen deze beslissing van het CGVS in het kader van jullie tweede verzoek.

Ook in onderhavig verzoek is er geen element aanwezig in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat jullie voor internationale bescherming in aanmerking komen.

Immers, ook in het kader van dit verzoek vastgesteld te worden dat jullie verklaringen betrekking hebben op de asielmotieven die jullie in het kader van jullie vorige verzoeken uiteen gezet hebben. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u aangeeft dat Luan u nog steeds zoekt, dat u nog steeds vreest dat hij u zou vermoorden en dat u vreest dat hij jullie zou vinden gezien jullie op straat staan (verklaring volgend verzoek d.d. 1 juli 2021; punten 18, 19). Ook uw echtgenote verklaart dat jullie problemen nog steeds actueel zijn en verwijst, gevraagd naar haar nieuwe elementen, naar het beschermingsbevel dat jullie neerlegden in het kader van jullie vorig verzoek en naar een nieuw document waarin staat dat haar broer Luan nog steeds vraagt waar jullie zijn (verklaring volgend verzoek Agron d.d. 1 juli 2021, punt 16). Er moet worden vastgesteld dat het gaat om gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielaanvraagrelaas dat jullie in het kader van jullie vorige verzoeken hebben uiteengezet. Evenwel was er sprake van een gebrek aan geloofwaardigheid van de door jullie beweerde problemen met Luan. Het gegeven dat jullie naar aanleiding van jullie huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhalen die in het verlengde liggen van iets dat niet als aangetoond wordt beschouwd, is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. In zoverre uw echtgenote herhaalt met betrekking tot jullie problemen dat deze er zijn omdat ze van geloof veranderde (verklaring volgend verzoek Hejdije d.d. 1 juli 2021, punt 16) en ze aangeeft te vrezen dat haar leven haar ontnomen zou worden omdat haar familie en clan heel fanatiek zijn, enkel en alleen omdat ze van geloof veranderde (verklaring volgend verzoek d.d. 1 juli 2021 Hejdije, punt 19), moet er aangekaart dat dit motief reeds in jullie eerste verzoek door uw echtgenote ingeroepen werd. Bovendien dient er op gewezen te worden dat zij in het kader van jullie eerste verzoek bevredigende verklaringen aflegde over jullie respectieve geloofsovertuigingen, waardoor er vraagtekens rezen bij jullie beweerde geloofsovertuiging en vastgesteld werd dat er geen geloof gehecht kon worden aan de beweerde problemen met Luan die hieruit voortvloeiden. Het gegeven dat ze naar aanleiding van jullie huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaakt die in het verlengde liggen van iets dat niet als aangetoond wordt beschouwd, is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Dat u in het kader van uw huidig verzoek overigens met geen woord rept over eventuele problemen van uw echtgenote omwille van haar geloofsovertuiging toont evenzeer aan dat er omwille van deze reden geen beschermingsnood in haar hoofd is.

De door jullie neergelegde notariële verklaring van uw peter Noc is niet van die aard dat het jullie ongeloofwaardig bevonden problemen kan herstellen. Om bewijskrachtig te zijn, moeten documenten immers kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier allerminst het geval was. Bovendien werd deze

akte opgesteld door uw peter Noc, duidelijk met als doel om jullie verzoek om internationale bescherming te ondersteunen, wat deze akte een gesolliciteerd karakter verleent.

Ten overvloede kan er tot slot nog onderstreept worden dat jullie opnieuw geen feiten of elementen aanhalen waaruit blijkt dat jullie voor de aangehaalde problemen met uw schoonbroer Luan, die jullie vooralsnog niet aannemelijk maakten, of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden waren om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor jullie sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft het feit dat u aanhaalt dat uw echtgenote in een slechte toestand is en ziek is (Verklaring volgend verzoek Agron d.d. 1 juli 2021, punt 16) en dat uw echtgenote aanhaalt dat ze gestresseerd, uitgeput en moe is; en stelt psychische en mentale problemen te hebben die ze wijt aan dat er geweld op haar gepleegd werd in Albanië (verklaring volgend verzoek d.d. 1 juli 2021 Hejdije, punt 12), dient vooreerst onderstreept te worden dat jullie geen begin van bewijs neerleggen om deze medische problemen aan te tonen. Bovendien dient herhaald te worden dat er geen geloof gehecht kon worden aan jullie beweerd relaas. Jullie maken dan ook geen verband aannemelijk met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

In zoverre u vraagt om interesse te tonen in uw echtgenote die op straat slaapt (Verklaring volgend verzoek Agron d.d. 1 juli 2021, punt 16) dient te worden aangestipt dat jullie huidige levensomstandigheden in België geen betrekking hebben op jullie vrees bij terugkeer naar Albanië.

Jullie Albanese identiteitskaarten brachten jullie reeds aan in jullie eerste verzoek en kunnen derhalve niet als nieuwe elementen beschouwd worden.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de:

“- SCHENDING VAN ARTIKEL 3 EVRM

- SCHENDING VAN ARTIKEL 4 HANDVEST EU

- SCHENDING VAN ARTIKEL 48 T.E.M. 48/6 VREEMDELINGENWET

- SCHENDING VAN ARTIKEL 1 VAN HET VERDRAG BETREFFENDE DE STATUS VAN VLUCHTELINGEN VAN 28 JULI 1951 ("VLUCHTELINGENCONVENTIE")

- SCHENDING VAN ARTIKEL 57/6/2 VREEMDELINGENWET

- SCHENDING VAN DE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR: HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL EN DE MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT

- SCHENDING VAN ARTIKEL 3 VAN DE WET INZAKE DE FORMELE MOTIVERING VAN BESTUURSHANDELINGEN”.

Verzoeker betoogt vooreerst:

“In beginsel bestaat er een recht van een verzoeker om internationale bescherming tot het verkrijgen van een persoonlijk onderhoud.

Artikel 57/5ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet stelt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzoeker minstens eenmaal oproept voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming.

In bepaalde gevallen kan geen persoonlijk onderhoud plaatsvinden. De uitzonderingen op deze regel zijn opgenomen in Artikel 57/5ter, §2 van de Vreemdelingenwet. Zulks is onder meer het geval indien:

(...)

(artikel 57/5ter, §2, 3° van de Vreemdelingenwet)

Het woord "kan" wijst op een discretionaire bevoegdheid van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om al dan niet verzoeker uit te nodigen voor een persoonlijk onderhoud. Bijgevolg dient het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn beslissing hieromtrent te motiveren indien toepassing wordt gemaakt van deze bepaling.

De bestreden beslissing bevat evenwel geen enkele motivering op dit punt, waardoor de formele motiveringsverplichting wordt geschonden. Hieronder wordt bovendien het belang toegelicht van dergelijk onderhoud, zodoende dat het de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen toekomt om hierover uitgebreid te motiveren.”

Verzoeker geeft nog een algemene, theoretische uiteenzetting inzake de inhoud van de motiveringsplicht en stelt dat gelet op het voorgaande artikel 3 van de wet inzake de formele motivering van de bestuurshandelingen, samen gelezen met artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet, geschonden is.

Verzoeker betwist verder dat de bestreden beslissing, die werd genomen met toepassing van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, rechtsgeldig werd genomen.

Verzoeker stelt het oneens te zijn met de weigeringsmotieven. Hij wijst in dit kader op de bijkomende verklaringen die hijzelf en zijn echtgenote aflegden en op de notariële verklaring die zij neerlegden.

“Het is vervolgens aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wanneer een verzoeker om internationale bescherming dergelijke verklaringen aflegt en documenten overmaakt, om deze zorgvuldig en onbevooroordeeld te onderzoeken. Een loutere verwijzing naar eerder genomen beslissingen kan niet als afdoende worden beschouwd. De mogelijkheid moet immers bestaan dat een eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kan worden hersteld door de nieuwe verklaringen en de nieuwe documenten die de verzoekende partij aflegt.

De verzoekende partij is het daarom oneens dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de bijkomende verklaringen van de verzoekende partij onmiddellijk wegzet als ongeloofwaardig omdat ze in lijn liggen van de verklaringen tijdens het eerste verzoek tot internationale bescherming. Hierdoor wordt het de verzoekende partij onmogelijk gemaakt om alsnog aan te tonen dat zijn asielmotieven oprecht zijn.

De verzoekende partij houdt vast aan de eerdere asielmotieven, hetgeen erop wijst dat hij consistent is. Hetgeen hij verklaarde tijdens het volgend verzoek tot internationale bescherming ligt in lijn van de vorige verklaringen, net omdat de verzoekende partij wil benadrukken dat deze motieven oprecht zijn.

De medewerkingsplicht vereist van de verzoekende partij dat zij tracht om een zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van de verzoekende partij worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over haar identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Daardoor heeft de verzoekende partij ook eerder gezorgd dat zij aanvullende documenten kon verkrijgen, zodat hij deze kon overmaken aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Met de verklaringen die de verzoekende partij heeft afgelegd en de bijkomende documenten (zoals de notariële verklaring) dat hij heeft overgemaakt tijdens zijn volgend verzoek tot internationale bescherming, benadrukt de verzoekende partij opnieuw dat zij voldoen aan deze medewerkingsplicht.

De verzoekende partij mag op zijn beurt verwachten van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat deze verklaringen zorgvuldig en onbevooroordeeld worden onderzocht en dus niet onmiddellijk worden weggezet als ongeloofwaardig, omdat ze in lijn liggen van de verklaringen tijdens het eerste verzoek tot internationale bescherming.

7. De verzoekende partij dient vast te stellen dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen weinig tot geen bijkomend onderzoek verricht naar de verklaringen van de verzoekende

partij en de notariële akte die zij hebben voorgebracht. Er wordt daarentegen veelvuldig verwezen naar eerder genomen beslissingen, terwijl de eerder genomen beslissingen nog niet eerder door de verzoekende partij kon worden bestreden bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen door het gebrek aan rechtshulp.

De verzoekende partij wijst in het bijzonder naar de bemerkingen die werden gemaakt in de bestreden beslissing rond het voorgebrachte aanvullend document, de notariële akte (verklaring) van de familie van de heer F. (...).

Hierover stelt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing:

(...)

De verzoekende partij merkt vooreerst op dat er geen bemerkingen worden gemaakt in verband met de authenticiteit van dit voorgebrachte nieuwe element. Er worden geen opmerkingen gemaakt over de "vorm", waaruit zou kunnen afgeleid worden dat dit document geen waarachtige notariële verklaring zou uitmaken.

Door het gebrek aan dergelijke opmerkingen, dient te worden afgeleid dat dit document vormelijk correct (en dus authentiek) is.

Er moet tevens worden opgemerkt dat er geen inhoudelijke opmerkingen worden gemaakt, waaruit zou blijken dat dit document niet zou beantwoorden aan de waarheid.

Er wordt op geen enkel punt gesteld dat dit document in strijd zou zijn met de eerder afgelegde verklaringen door de verzoekende partij. Er stelt zich dus geen conflict. Integendeel, het voorgebrachte (nieuwe) document versterkt de verklaringen die werden afgelegd door de verzoekende partij. Beide liggen in lijn van elkaar, zoals kan worden afgeleid uit de bewoordingen in de bestreden beslissing.

Door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen wordt evenwel opgemerkt dat de notariële verklaring niet "bewijskrachtig" zou zijn omdat ze moet kaderen in een geloofwaardig relaas.

De verzoekende partij merkt echter op dat de voorgebrachte notariële verklaring net dienstig is om de geloofwaardigheid van hun relaas te "herstellen", of beter: te benadrukken. De verzoekende partij wil met deze verklaring net aanhalen dat hun relaas weldegelijk waarachtig is. Net daarom heeft de verzoekende partij dit voorgebracht onder de vorm van een notariële verklaring, om de ernst van de voorgebrachte verklaringen door de familie van de heer F. (...) te benadrukken.

De opmerking door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen dat de verklaring een "gesolliciteerd karakter" doet hieraan geen afbreuk, net omdat de gebeurtenissen zich hebben afgespeeld in familiale band en de verzoekende partij genoodzaakt is om bijkomende documenten voor te brengen. De heer Noc D. (...) was eerder al "bevoorrecht" getuige van de gebeurtenissen die zich hebben afgespeeld, zoals aangehaald door de verzoekende partij. Dat de heer Noc gevraagd is geweest zijn verklaringen op schrift te stellen, doet geen afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Net hierom werd geopteerd om de verklaringen te laten noteren in de vorm van een notariële verklaring, zodoende dat zijn bewoordingen een "officieel" karakter verkrijgen.

Doordat de gebeurtenissen zich in persoonlijke en familiale sfeer afspelen, temeer omdat de familie van mevrouw H. (...) kan worden omschreven als fanatiek, kan de verzoekende partij geen beroep doen op de nationale autoriteiten ter bescherming. Deze vorm van bescherming is niet effectief omdat het specifieke conflict waarin de verzoekende partij zit dermate gevoelsmatig is en zich in familiale sfeer afspeelt. Hierdoor blijft het conflict ook aanslepen en kwam Luan hen op het spoor voor hun vertrek uit Albanië.

De verzoekende partij meent hierom dat de voorgebrachte elementen in de notariële verklaring weldegelijk in overweging moesten genomen worden, alvorens te oordelen dat dit document (nieuw element) de kans niet aanzienlijk groter zou maken dat de verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet in aanmerking zou komen.

8. De voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zijn daarom naar het oordeel van de verzoekende partij niet vervuld, waardoor de bestreden beslissing deze bepalingen schendt.

De verzoekende partij vraagt daarom dat er aanvullend onderzoek wordt gevoerd naar de aangehaalde elementen door de verzoekende partij, in het bijzonder dat de verzoekende partij de gelegenheid wordt geboden voor het verkrijgen van een persoonlijk onderhoud."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"Het huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

In hoofdde de betwiste beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te vernietigen zodat er aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen bevolen worden.

In subsidiaire orde de betwiste beslissing van het Commissariaat-Generaal te hervormen en aldus verzoeker de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1 A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen, dan wel de subsidiaire bescherming toe te willen kennen."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist vooreerst dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.2. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal verder niet uit over een beslissing tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of verweerder *in casu* al dan niet terecht heeft besloten dat er geen nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU is dan ook niet aan de orde.

3.3. Verzoeker kan verder geheel niet worden gevolgd waar hij tracht te laten uitschijnen dat verweerder ertoe gehouden zou zijn om, wanneer de commissaris-generaal ervoor opteert om een verzoeker om internationale bescherming die een volgend verzoek indient niet (opnieuw) op te roepen voor een persoonlijk onderhoud, expliciet te motiveren waarom hiervoor wordt geopteerd.

Verzoeker gaat met dit betoog immers voorbij aan de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Uit het voormelde wetsartikel blijkt genoegzaam dat de reden die ten grondslag lag van de beslissing van verweerder om verzoeker niet opnieuw te horen eruit bestaat dat de commissaris-generaal van oordeel was dat hij een beslissing kon nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker ten overstaan van de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Dat verweerder bijkomend had moeten motiveren waarom hij dit oordeel toegedaan was, wordt daarbij niet vereist en kan noch op grond van de bepalingen van de Vreemdelingenwet, noch op basis van de motiveringsplicht worden aangenomen.

Verzoeker zelf toont in dit kader bovendien op generlei wijze aan dat of waarom verweerder hem *in casu* had moeten oproepen voor een nieuw persoonlijk onderhoud. Hij duidt ook niet concreet wat hij tijdens een eventueel nieuw persoonlijk onderhoud dan wel had kunnen of willen toevoegen of uiteenzetten. Evenmin toont hij aan dat, waar of op welke wijze dit van invloed had kunnen zijn op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing of op de beoordeling van het voorliggende verzoek om internationale bescherming.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen

en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.6. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van de voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“Vooreerst dient in herinnering gebracht te worden dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 20 oktober 2020 een weigeringsbeslissing nam in het kader van het eerste verzoek van u en uw echtgenote omdat jullie de door jullie beweerde problemen met en vrees voor Luan niet aannemelijk gemaakt hadden en omdat jullie hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt hadden dat jullie geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op bescherming door de Albanese autoriteiten. Jullie gingen niet in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Bijgevolg restten er jullie geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot jullie eerste verzoek en kon deze beslissing gehandhaafd worden, behoudens voor zover er, wat jullie betreft, kon worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat jullie voor internationale bescherming in aanmerking komen. In het kader van jullie tweede verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld dat er geen dergelijk element aanwezig was. Jullie beriepen zich immers slechts op verklaringen die in het verlengde lagen van de niet geloofwaardig bevonden problemen met Luan, hetgeen geen afbreuk deed aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Aangaande het beschermingsbevel dat jullie in het kader van jullie tweede verzoek neerlegden, werd vastgesteld dat dit alle overtuigingskracht miste gezien het kaderde in een ongeloofwaardig relaas en gezien er aan het document zelf geen enkele waarde gehecht kon worden, gelet op de veelvuldige schrijffouten en de vaststelling dat het niet aannemelijk was dat een officiële juridische instantie dit document uitgereikt zou hebben. Ten overvloede werd bovendien onderstreept dat jullie geen elementen aanhaalden waaruit bleek dat jullie voor de aangehaalde problemen met Luan, die jullie vooralsnog niet aannemelijk maakten, of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Jullie gingen niet in beroep tegen deze beslissing van het CGVS in het kader van jullie tweede verzoek.

Ook in onderhavig verzoek is er geen element aanwezig in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat jullie voor internationale bescherming in aanmerking komen.

Immers, ook in het kader van dit verzoek vastgesteld te worden dat jullie verklaringen betrekking hebben op de asielmotieven die jullie in het kader van jullie vorige verzoeken uiteen gezet hebben. Uit uw

verklaringen blijkt immers dat u aangeeft dat Luan u nog steeds zoekt, dat u nog steeds vreest dat hij u zou vermoorden en dat u vreest dat hij jullie zou vinden gezien jullie op straat staan (verklaring volgend verzoek d.d. 1 juli 2021; punten 18, 19). Ook uw echtgenote verklaart dat jullie problemen nog steeds actueel zijn en verwijst, gevraagd naar haar nieuwe elementen, naar het beschermingsbevel dat jullie neerlegden in het kader van jullie vorig verzoek en naar een nieuw document waarin staat dat haar broer Luan nog steeds vraagt waar jullie zijn (verklaring volgend verzoek Agron d.d. 1 juli 2021, punt 16). Er moet worden vastgesteld dat het gaat om gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat jullie in het kader van jullie vorige verzoeken hebben uiteengezet. Evenwel was er sprake van een gebrek aan geloofwaardigheid van de door jullie beweerde problemen met Luan. Het gegeven dat jullie naar aanleiding van jullie huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhalen die in het verlengde liggen van iets dat niet als aangetoond wordt beschouwd, is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. In zoverre uw echtgenote herhaalt met betrekking tot jullie problemen dat deze er zijn omdat ze van geloof veranderde (verklaring volgend verzoek Hejdije d.d. 1 juli 2021, punt 16) en ze aangeeft te vrezen dat haar leven haar ontnomen zou worden omdat haar familie en clan heel fanatiek zijn, enkel en alleen omdat ze van geloof veranderde (verklaring volgend verzoek d.d. 1 juli 2021 Hejdije, punt 19), moet er aangekaart dat dit motief reeds in jullie eerste verzoek door uw echtgenote ingeroepen werd. Bovendien dient er op gewezen te worden dat zij in het kader van jullie eerste verzoek bevreedende verklaringen aflegde over jullie respectieve geloofsovertuigingen, waardoor er vraagtekens rezen bij jullie beweerde geloofsovertuiging en vastgesteld werd dat er geen geloof gehecht kon worden aan de beweerde problemen met Luan die hieruit voortvloeiden. Het gegeven dat ze naar aanleiding van jullie huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaakt die in het verlengde liggen van iets dat niet als aangetoond wordt beschouwd, is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Dat u in het kader van uw huidig verzoek overigens met geen woord rept over eventuele problemen van uw echtgenote omwille van haar geloofsovertuiging toont evenzeer aan dat er omwille van deze reden geen beschermingsnood in haar hoofd is.

De door jullie neergelegde notariële verklaring van uw peter Noc is niet van die aard dat het jullie ongeloofwaardig bevonden problemen kan herstellen. Om bewijskrachtig te zijn, moeten documenten immers kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier allerminst het geval was. Bovendien werd deze akte opgesteld door uw peter Noc, duidelijk met als doel om jullie verzoek om internationale bescherming te ondersteunen, wat deze akte een gesolliciteerd karakter verleent.

Ten overvloede kan er tot slot nog onderstreept worden dat jullie opnieuw geen feiten of elementen aanhalen waaruit blijkt dat jullie voor de aangehaalde problemen met uw schoonbroer Luan, die jullie vooralsnog niet aannemelijk maakten, of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden waren om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor jullie sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft het feit dat u aanhaalt dat uw echtgenote in een slechte toestand is en ziek is (Verklaring volgend verzoek Agron d.d. 1 juli 2021, punt 16) en dat uw echtgenote aanhaalt dat ze gestresseerd, uitgeput en moe is; en stelt psychische en mentale problemen te hebben die ze wijt aan dat er geweld op haar gepleegd werd in Albanië (verklaring volgend verzoek d.d. 1 juli 2021 Hejdije, punt 12), dient vooreerst onderstreept te worden dat jullie geen begin van bewijs neerleggen om deze medische problemen aan te tonen. Bovendien dient herhaald te worden dat er geen geloof gehecht kon worden aan jullie beweerd relaas. Jullie maken dan ook geen verband aannemelijk met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

In zoverre u vraagt om interesse te tonen in uw echtgenote die op straat slaapt (Verklaring volgend verzoek Agron d.d. 1 juli 2021, punt 16) dient te worden aangestipt dat jullie huidige levensomstandigheden in België geen betrekking hebben op jullie vrees bij terugkeer naar Albanië.

Jullie Albanese identiteitskaarten brachten jullie reeds aan in jullie eerste verzoek en kunnen derhalve niet als nieuwe elementen beschouwd worden.”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan.

Door eenvoudigweg en boudweg te volharden in de problemen en vrees die hijzelf en zijn echtgenote reeds aanvoerden in het kader van hun vorige verzoeken om internationale bescherming en in de bijkomende verklaringen die hijzelf en zijn echtgenote in dit kader aflegden in het kader van zijn voorliggende, derde verzoek om internationale bescherming, doet verzoeker namelijk op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande, zoals opgenomen in de bestreden beslissing. Dat verzoeker en diens echtgenote een aantal louter bijkomende verklaringen aflegden, waarbij het gaat om gebeurtenissen die volledig in lijn liggen van en voortvloeien uit het asielaanvraag dat zij tijdens hun voorgaande verzoeken opdeden en dat reeds tijdens deze voorgaande verzoeken ongeloofwaardig werd bevonden, kan geenszins volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van dit aanvraag te herstellen. Dat zij een aantal bijkomende verklaringen aanhalen die volledig in het verlengde liggen van de reeds eerder ongeloofwaardig bevonden verklaringen, kan aldus geenszins volstaan om aan te tonen dat er nieuwe feiten of elementen aan de orde zijn of door verzoeker worden voorgelegd in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Voor het overige laat verzoeker de motieven inzake de bijkomende verklaringen die hijzelf en zijn echtgenote aflegden volledig onverlet. Bijgevolg blijven deze onverminderd gelden.

Waar verzoeker verder opnieuw de aandacht vestigt op de neergelegde notariële verklaring, dient samen met verweerder te worden vastgesteld dat aan dit document niet de minste bewijskracht kan worden gehecht. Verzoeker doet hieraan geen afbreuk door eenvoudigweg te benadrukken dat dit stuk authentiek is, door te stellen dat het inhoudelijk in lijn zou liggen met zijn verklaringen en deze van zijn echtgenote en door op algemene wijze te plegen dat dit de geloofwaardigheid van deze verklaringen zou versterken. De verklaring in kwestie vertoont, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, namelijk vooreerst een kennelijk gesolliciteerd karakter en werd duidelijk opgesteld op vraag en ten behoeve van verzoeker. Verder blijkt uit dit document slechts dat de peter van verzoeker naar een notaris is gegaan en aldaar een aantal verklaringen heeft afgelegd en laten optekenen. Gelet op de nauwe persoonlijk en familiale band tussen deze persoon en verzoeker, kan aan de inhoud van deze verklaringen niet de minste objectieve bewijskracht worden toegekend. Aan documenten kan hoe dan ook hoogstens een ondersteunende bewijswaarde worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig aanvraag kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen zij hoegenaamd niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van een aanvraag te herstellen.

Verzoeker kan de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing en de reeds tijdens zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming gedane vaststellingen inzake de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst verder geenszins ontcrachten door eenvoudigweg te plegen dat in dergelijke familiale conflicten er door zijn nationale autoriteiten geen bescherming zou worden geboden. Verzoeker brengt ter staving van deze blote, algemene en ongefundeerde bewering immers niet het minste begin van bewijs of informatie bij. Aldus reikt hij opnieuw geen feiten of elementen aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hijzelf en zijn echtgenote voor hun beweerde problemen, zo hieraan al geloof zou kunnen worden gehecht, *quod non*, geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp en bescherming vanwege de Albanese autoriteiten.

In dit kader kan daarenboven worden opgemerkt dat Albanië wederom werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielaanvraag een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;

- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Voor het overige laat verzoeker de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing geheel ongemoeid. Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd overeind.

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.8. Gezien het voorgaande volstaat om te besluiten dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn en dat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voorlegt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, is het verwijt dat verweerder aanvullend onderzoek zou dienen te voeren en verzoeker (opnieuw) zou moeten horen verder niet dienstig. Te dezen kan bovendien andermaal worden verwezen naar de reeds hoger, *sub* 3.3. gedane vaststellingen dat verzoeker geenszins aantoont dat of waarom verweerder hem opnieuw had moeten oproepen voor een persoonlijk onderhoud, dat verzoeker ook niet concreet duidt wat hij tijdens een eventueel nieuw onderhoud dan wel had kunnen of willen toevoegen of uiteenzetten en dat verzoeker evenmin aantoont dat, waar of hoe zulks van invloed had kunnen zijn op de inhoud van de bestreden motivering of de beoordeling van zijn voorliggende verzoek.

3.9. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT